

Ziekte van Pfeiffer

Wat is de ziekte van Pfeiffer?

De ziekte van Pfeiffer is een besmettelijke ziekte, die veroorzaakt wordt door een virus. Het virus veroorzaakt een ontsteking van de keel en lymfeklieren. Verreweg de meeste volwassenen hebben voor hun twintigste jaar een infectie met het virus doorgemaakt. De helft van de kinderen maakt de ziekte door voor het zesde jaar en merkt hier meestal weinig van. Wanneer tieners of jongvolwassenen de ziekte doormaken hebben zij vaak meer en langduriger klachten.

Wat zijn de ziekteverschijnselen van de ziekte van Pfeiffer?

Als er ziekteverschijnselen optreden gebeurt dat meestal 4 dagen tot 8 weken na besmetting. Bij kinderen in de basisschoolleeftijd duurt dit meestal 4 tot 10 dagen en bij jongvolwassenen meestal 4 tot 6 weken.

Niet iedereen wordt ziek na besmetting. Vooral bij jonge kinderen kan de ziekte zo licht verlopen dat die niet wordt opgemerkt. De ziekteverschijnselen hangen sterk af van de leeftijd. Bij jonge kinderen kan rode huiduitslag, koorts en longontsteking optreden. Bij tieners en jongvolwassenen begint de ziekte vaak met vermoeidheid en algemeen ziek zijn, hoofdpijn, keelpijn, koorts en rillerigheid. Na een week is er meestal een combinatie van keelontsteking, koorts en dikke, pijnlijke lymfeklieren. Ook kan de milt vergroot zijn en soms kunnen de huid en het oogwit geel kleuren doordat de lever ontstoken is. Er kan rode huiduitslag of uitslag op het mondslijmvlies optreden. De keelontsteking duurt twee weken, de lymfekliervergroting drie weken. De vermoeidheid kan nog twee tot drie maanden aanhouden.

Na een doorgemaakte infectie houdt een persoon levenslang antistoffen tegen het virus.

Hoe kun je het oplopen en hoe kun je anderen besmetten?

Het virus bevindt zich in het speeksel van iemand die besmet is. Door direct contact (zoenen) kan het virus in de mond van een ander terechtkomen (vandaar ook wel de naam 'kissing disease').

Besmetting kan ook plaatsvinden door te eten en te drinken met bestek en bekers die gebruikt zijn door iemand die besmet is. Ook door speelgoed of potloden in de mond te steken kan besmetting optreden. Mensen kunnen vanaf één week na de besmetting gedurende lange tijd (tot 18 maanden) het virus uitscheiden en anderen besmetten. Wie eenmaal besmet is blijft het virus bij zich dragen en kan besmettelijk zijn voor anderen wanneer het virus weer de kop opsteekt en tot ziekte leidt.

Wie kunnen er ziek worden en wie lopen extra risico?

Iedereen kan in contact komen met het virus en ziek worden. Dat gebeurt vooral bij jonge kinderen en jongeren, maar besmetting kan ook op latere leeftijd plaatsvinden.

Welke maatregelen kan je nemen om de ziekte van Pfeiffer te voorkomen?

Inenting tegen de ziekte is niet mogelijk. Omdat veel kinderen de ziekte ongemerkt doormaken en het virus nog lang in het speeksel kan voorkomen is het moeilijk om besmetting te voorkomen. Extra alertheid op goede hygiëne kan echter wel de kans op verspreiding verminderen:

- Gebruik als patiënt een eigen beker en bestek. Laat gedurende een jaar bestek en beker van iemand met Pfeiffer niet door een ander gebruiken.
- Was de handen na het verschonen van kinderen.
- Maak speelgoed dat in de mond gestopt kan worden regelmatig goed schoon.
- Houd bij hoesten en niezen, hand of zakdoek voor de mond en neus. Leer kinderen dat ook. Het is nog beter een papieren zakdoek te gebruiken en deze na eenmalig gebruik weg te gooien.

Is de ziekte van Pfeiffer te behandelen?

Meestal is er geen behandeling nodig. Medicijnen kunnen soms ernstige klachten verminderen. Na behandeling treedt volledig herstel op.

Ziekte van Pfeiffer

Kan iemand met de ziekte van Pfeiffer naar kindercentrum, school of werk?

Mensen met de ziekte van Pfeiffer die zich goed voelen kunnen gewoon naar kindercentrum, school of werk. Informeer bij kindercentrum of school de leiding, zodat zij extra kunnen letten op de hygiëne. Kinderen die contact hebben gehad met een kind met de ziekte van Pfeiffer kunnen al besmet zijn. Thuishouden helpt niet om de ziekte te voorkomen.

